

Land, og det foreliggende Lovforslag maa nærmest betragtes som Led i de ekstraordinære Foranstaltninger, det har været nødvendigt at træffe for at hindre et stort Sammenbrud. Men selv om Lovforslaget er et Led i de Bestræbelser, der saaledes udfoldes, er det en Foranstaltning af en egen Art, idet det gaar ud paa at yde direkte Støtte til Sparerne i de af mig nævnte Banker. Saa vidt mig bekendt, er det første Gang, der er stillet Forslag om direkte Støtte. I de tidligere Lovforslag om Støtte til Banker baade i 1908 overfor Grundejersbanken og Detailhandlerbanken og i 1922 overfor Landmandsbanken, tog man ikke Sigte paa at yde Sparerne direkte Støtte, medens det selvfølgelig alligevel blev et af Resultaterne af disse Lovforslags Gennemførelse. Det er derfor saare naturligt, at man fra forskellige Sider nærer ret store Betænkeligheder ved dette Lovforslag, idet man er noget ængstelig for de Konsekvenser, det kan trække med sig. Disse Betænkeligheder forstaar jeg saa udmærket godt, og jeg mener derfor, at allerede nu maa det slaas fast, at fordi vi hjælper denne Gang under disse ekstraordinære Forhold, skal der ikke være skabt noget Præcedens, der gælder for Fremtiden. Det, der skal være Konsekvensen af dette Lovforslag, maa være, at der skabes Sikkerhed for, at slike Foranstaltninger overflødiggøres i Fremtiden, derved at Bankerne selv sikrer deres Indskydere. Skal Bankerne fortsat have Lov til at modtage almindelige Sparepenge — derom har der tidligere i dette Ting været forskellige Meninger —, saa maa det ogsaa være deres Sag at sikre disse Penge, saaledes at Statens Indgreb med Hensyn til økonomisk Støtte ikke skal gentage sig i Fremtiden. Det maa allerede nu slaas fast, at for Fremtiden maa Bankerne selv have Ansvar for deres Sparere, og vil de ikke selv skabe den fornødne Sikkerhed, maa Lovgivningsmagten yde sit Bidrag til, at det sker. Den højtærede Handelsminister har allerede tidligere bebudet en Revision af Bankloven af 1919, og det er mit Haab, at den højtærede Minister i Løbet af Sommeren paa Grundlag af de Resultater og Erfaringer, der er indvundet siden 1919, specielt paa Grundlag af de forskellige Sammenbrud, der har fundet Sted, at det maa lykkes den højtærede Minister i Løbet af Sommeren at udarbejde et Lovforslag, som kan forelægges Rigsdagen, naar den træder sammen til Efteraaret. (Zahle: Det er for sent). Ja, jeg vil dog mene, at efter alt, hvad der er foregaaet, er vi bedst tjent med, at der gives den højtærede Han-

delminister den fornødne Tid til at overveje de forskellige Resultater, der nu foreligger, og drage Nytte af de Erfaringer, der er indhøstet; selv om jeg erkender, det vilde være ønskeligt at faa Lovforslaget frem paa et tidligere Tidspunkt, mener jeg dog, at en Ændring af Bankloven maa ske paa Grundlag af de Erfaringer, der er indhøstet. I Tiden indtil Lovforslagets Fremsættelse vil man saa kunde overveje, hvilke Midler der kan findes til at sikre Indskyderne deres Penge, og hvilke Skærpelser i Bankloven der er nødvendige.

Under Forhandlingerne om Bankloven i 1913—14 stillede Venstre Forslag om, at ledende Bankfolk ikke maatte have Stilling i Selskaber, som Banken financierede, og dette Forslag blev vedtaget i Folketinget. Under Forhandlingerne i Landstinget fremsatte den da fungerende Handelsminister Hr. Hassing Jørgensen en Udtalelse, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere: „I Banklovforslagets § 5 er der indføjet den Bestemmelse, at Stillingen som Medlem af Bankraadet og som Medlem af Direktionen i en Bank ikke kan forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i noget Aktieselskab, som vedkommende Bank financierer. Jeg maa overfor dette høje Ting udtale omtrent, som jeg sagde i det andet høje Ting, at en Bestemmelse af den Rækkevidde, som denne har, mener jeg ikke, det er forsvarligt at gennemføre. Det vilde paa en alt for generende Maade gribe ind i det daglige økonomiske Liv. Jeg tror heller ikke, at en saa vidtgaaende Bestemmelse paa nogen Maade vil kunne motiveres ved Henviisning til Kendsgerninger. Jeg skulde derfor anbefale, at man naar til en anden Affattelse af denne Bestemmelse, saaledes at den kommer i bedre Overensstemmelse med det praktiske Livs Krav.“ Udtalelsen findes i Landstingstidende 1914—15 Sp. 1083. Da Handelsminister Hage senere fremsatte Lovforslaget, var den paa-gældende Bestemmelse udtaget. I Landstingstidende 1918—19, Sp. 1014, udtaler Handelsminister Hage: „I det forrige Lovforslag fandtes en Række Bestemmelser, som indeholdt Indskrænkning i Bankdirektørers Adgang til at kunne beklæde forretningsmæssige Stillinger, navnlig som Bestyrelsesmedlemmer i andre Aktieselskaber, ved Siden af deres Direktørhverv. Disse Bestemmelser er udeladte; jeg finder, at de ikke vil være til Nytte, og de kan under mange Forhold snarere være til væsentlig Gene saavel for Bankerne som for de paa-gældende Selskaber.“ Der er imidlertid neppe Tvivl om, at saafremt den Bestem-